

FESTES.

FOTOS: ANTONIO MORENO

● PLEXIGLÀS | PER LLUCIA RAMIS

Frankfurt, guacamote, botifarra i King Kong

Quina imatge tenen a Frankfurt dels catalans? Per contestar això, hauria de ser alemanya (i a Alemanya). Com que no és el cas, intentaré esbrinar-ho mitjançant una extrapolació. A l'Fnac del Triangle se celebra la festa de clausura del cicle *Fet a Mèxic*, que durant una setmana ens ha donat a conèixer el món literari i editorial d'aquell país. O sigui: el mateix que la nostra botifarrada intel·lectual a la Fira de Frankfurt, però estil guacamole.

A la festa hi ha na **Lolita Bosch**, que ve a ser l'equivalent mexicà del nostre **Rodrigo Fresán**: no acaba de ser del tot nostre perquè és argentí, però participa a tots els saraus. Fa una estona, en **Jorge Volpi** i n'**Agustín Fernández Mallo** han negat l'existència real d'una *Generación del Crack* i d'una *Generación Nocilla*; és

a dir, que en termes d'en **Kiko Amat**, les generacions que ells varen batejar serien d'aquelles *Cosas que hacen Bum*. Xerrant d'onomatopeies i de batejos, el fill d'en Kiko i l'editora **Eugènia Broggi** es dirà **Boi**. Més informació, ben aviat. De moment, i com s'observa a la fotografia, el pare ha *sentat* el cap.

Però tornem al tema principal de la crònica: què entén un barceloní d'aquesta festa *tex mex*? Hi ha cerveses Coronita calentes, i na **Fernanda Álvarez** serveix tequila San Cristóbal damunt la roba de tothom. Mèxic té 106.000 milions d'habitants, i em sembla que la majoria és dins aquest recinte. Em diuen que el poeta **José Eugenio Sánchez** està casat amb una coreògrafa, però no sé si és na **Mónica Álvarez** o

aquesta és la dona de **Julián Herbert**. En qualsevol cas, el tal senyor **Álvarez** devia ser tot un conqueridor, perquè l'organitzador **Enrique Díaz Álvarez** també du el seu cognom. Per quarta vegada en aquest paràgraf.

Em presenten els escriptors **Julián Rodríguez** i **Martín Solares**, tractats pel públic amb el mateix fervor amb què els catalans tracten els seus autors: fins i tot els demanen autògrafs. Aleshores, quan més o manco em faig una idea de què poden interpretar els *frankfurters* dels catalans, passa una cosa inesperada que em descol·loca absolutament: arriben els *mariachis*.

Això no té res d'extraordinari. Continuant amb l'exercici d'extrapolacions, seria com si a la fira alemanya hagués arribat una colla de grallers. El que m'inquieta és que, qui encapçala la comitiva no és un altre que **Evo Morales**. En termes comparatius, seria com si al capdavant dels grallers hi anés... en **Mohamed VI**. Aleshores començ a no entendre res.

Fa tanta calor que tenc excusa per anar-me'n abans no s'esgoti l'oxigen. Ho faig amb n'**Hernán Migoya**, autor de *Todas putas* i *Putas es poco*. La qual cosa mai no li confessaré a l'autora de

Fóllame, que també té el seu moment a l'Fnac del Triangle. L'editor de Melusina, en **José Pons**, està envoltat de dones interessants. Una d'elles és na **Virginie Despentes**, que ha publicat *Teoria King Kong*, una mena de manifest feminista no exclusiu per a feministes. A primera fila, un grup de fans amb cresta escolten entusiasmat la lectura del llibre mentre xuclen una Xibeca. A la taula dels ponents també hi ha na **Beatriz Preciado**, que n'ha fet la traducció i que en té un bon parell. O varis.

● Al capdavant de la comitiva de 'mariachis' hi ha el bolivià Evo Morales. Aleshores començ a no entendre res

Quan s'obre el torn de preguntes, un noi amb els cabells greixosos diu: «Fas el típic discurs victimista de les autores femelles». Na Despentes contesta: «I tu ets com tots els homes». És el que passa sempre que s'extrapola: tot es degenera quan es reivindica el gènere.

lluciaramis@hotmail.com

1 Kiko Amat 'sentat' el cap, Lolita Bosch i Eugènia Broggi.
2 Evo Mariachiales.
3 Mónica Álvarez, Julián Herbert i José Eugenio Sánchez.
4 Julián Rodríguez i Martín Solares.
5 José Pons, Virginie Despentes i Beatriz Preciado.